
**Q. Horatii Flacci Epistola Ad Augustum, Comm. Illustr. H.
Riedel (Finnish Edition)**

Flaccus Quintus Horatius

Title: Q. Horatii Flacci Epistola Ad Augustum, Comm. Illustr. H. Riedel (Finnish Edition)

Author: Flaccus Quintus Horatius

This is an exact replica of a book. The book reprint was manually improved by a team of professionals, as opposed to automatic/OCR processes used by some companies. However, the book may still have imperfections such as missing pages, poor pictures, errant marks, etc. that were a part of the original text. We appreciate your understanding of the imperfections which can not be improved, and hope you will enjoy reading this book.

Q. HORATII FLACCI

EPISTOLA AD AUGUSTUM

COMMENTARIO ILLUSTRATA.

1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

Q. HORATII FLACCI

EPISTOLA AD AUGUSTUM.

COMMENTARIO ILLUSTRAVIT

H. RIEDEL,

Phil. Theor. Mag. Lit. Hum. Doctor,

Praeceptor V. et VI. classis in Gymnasio Groningano.

70

GRONINGAE,

Apud W. VAN BOEKEREN.

1831.

453.

Q. HORATII FLACCI

EPISTOLA AD AUGUSTUM

COMMENTARIO ILLUSTRATA.

PATRI OPTIMO

JOANNI PETRO BRUINWOLD RIEDEL,

*VERBI DIVINI MINISTRO ET GYMNASII RECTORI
IN PAGO AGRI FRISIACI KOLLUM,*

S. P. D.

HENRICUS RIEDEL.

Atqui si vitiiis mediocribus ac mea paucis
Mendosa est natura, alioqui recta, ...
Si neque avaritiam, neque sordes aut mala lustra
Objiciet vere quisquam mihi, purus et insons —
Ut me collaudem — si et vivo carus amicis;
Causa fuit pater his, qui macro pauper agello
Noluit in Flavi ludum me mittere, ...
Sed puerum est ausus Romam portare docendum
Artes, quas doceat quivis eques atque senator
Semet prognatos.

HORATIUS.

*Inter omnia negotia, quae a pueris a me haud pauca
aut levia flagitavit officiorum necessitas et literarum di-
scendarum cupido, dulcissimum semper fuit tecum, ca-
rissime pater, communicare, quidquid vel agerem vel
suscipere cuperem. Haec autem suavis non minus atque
utilis communicatio per munus scholastici, quo funge-*

bar, officia, et propter libri, quem conscribere aggressus eram, haud exiguam molem, si non prorsus cessavit, at tamen hoc quinquennio multo minus fuit frequens, quam olim solebat. Hinc illud unum, ut mihi contingeret, praeceteris optabam, ut tibi ea, qua es vegeta senectute, inscribere liceret hoc profectuum in literis specimen, et simul tibi praesertim studiorum meorum rationes reddere. Uti vero qui, ut rerum physicarum scientiam amplificaret, industriae civium suorum novas vias investigaret, et patriae suae opes et splendorem auget, terrarum orbem circumnavigavit, ignotasque regiones perscrutatus est, domum redux non tantum de his copiose disserit, sed etiam de itineris apparatu et consilio, deque aerumnis, quas perpessus est, ac de periculis, quae subinde effugit; sic fere me juvat hodie recordationem instituere longae viae et quasi ambagum, quibus tandem perductus sum, ut vitae meae tabernacula ponerem in literarum Latinarum Graecarumque studio. — Puer enim admodum a te, gravibus muneribus et plurium liberorum educatione occupato, traditus fui cognatis ad erudiendum; a quibus, quum per aliquot annos probabiliter sermones recentiorum populorum edoctus essem, vix juvenilem aetatem ingresso oblatum fuit munus privatum erudiendi filios viri nobilissimi A. ab Harinxma thee Slooten. Non est hujus loci vitam enarrare, quam per tredecim annos in familia illa amplissima duxi, aut benignitatem celebrare, qua parentes me filii instar habebant, aut denique laudare caritatem, quae paullatim discipulos inter et praeceptorem juvenem succrescebat; quae omnia tamen fecerunt, ut nihil magis gratum mihi sit et jucundum quam annorum illorum memoria. — Quoties autem, dilectissime pater, vitae tunc peractae recordabar, toties mihi veniebat in mentem insignis tua prudentia, postea tamen demum rite intellecta, qua me, adeo mature tua tutela quasi emancipatum, laudando magis et persuadendo, quam praecipiendo aut jubendo

ita vitam instituere perduxisti, ut et rebus et ingenio meo potissimum conduceret. Qui primus enim videbar contentus probabili resentiorem linguarum peritia, hunc tu mox incitasti, ut legendi, quo flagrabam, studio potissimum satisfacerem in scriptis historicis: tum, ut, quod primum fere supervacaneum duxeram, acriore studio linguae nostrae vernaculae indolem et grammaticam cognoscerem: deinde, ut ingenium juvenile magis magisque levitatem exueret et ad severiora studia aptius fieret, matheseos elementa ut perdiscerem mihi suavisisti; atque eo consilio auxilium mihi conciliavisti amici cujusdam tui hujus artis peritissimi. Ingenium ita aliquatenus subactum subito implevisti cupidine cognoscendi fontem limpidissimum, unde humanitas in omnes populos sese propagavit, literas, puta, Graecas Romanasque. Ruri autem plerumque degenti aderant haud paucae difficultates: quas tamen ardore a te accenso et auxilio mihi amice praestito a viro doctissimo R. Posthumo V. D. M. mox plerasque superavi, adeo ut utriusque veteris sermonis elementa satis feliciter sim assecutus; sed simul intelligere coepi quam late literarum nostrarum campus pateret, praesertim quum elogium Hemsterhusii a Ruhnkenio, et vitam Ruhnkenii a Wytttenbachio conscriptam legissem. Erexerunt animum spe fere dejectum favor laudesque eruditissimi viri, Valentini Slothouweri, qui Leovardiae indefesso ardore atque maxima cum utilitate per quinquaginta annos gymnasio praefuit. Hic igitur non tantum mihi persuasit, ut viam, quam ingressus eram, arriter persequerer, sed etiam ut, quod adhuc optare vix ausus fueram, totum me literis dederem, atque jus et facultatem peterem eas aliquando publice docendi. Cui consilio quum tu laetus accessisses, assidue in studia incumbere perrexi, et quum primum privato munere abdicare liceret, ante hos septem annos in hanc academiam sum profectus; ubi continuo in numerum candidatorum receptus, omnia ea addiscere studebam, quae aut lege requirun-